

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010579
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4423010579.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d/, písmeno e/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10.01.2024 sp. zn. 2T/55/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13.03.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom C.,

B. D. E. XXX/XX, t. č. od 25.07.2023 vo výkone väzby

v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre,

u k l a d á :

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, za podmienok uvedených v § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona sa mu ukladajú obmedzenia a povinnosti spočívajúce:

- v zákaze požívania alkoholických nápojov a povinnosti podrobiť sa kontrole dodržiavania tohto obmedzenia, ktoré vykonajú príslušníci policajného zboru na požiadanie probačného a mediačného úradníka,

- v zákaze navštevovať pohostinské a reštauračné zariadenia za účelom požívania alkoholických nápojov.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona povinnosť v skúšobnej dobe strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. B. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/, písm. e/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v čase medzi polnocou zo dňa XX.XX.XXXX na XX.XX.XXXX až do 00.20 h dňa XX.XX.XXXX, súc pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už právoplatne odsúdenou F. G. vošli na pozemok rodinného domu v H., F. H. D. E. X tak, že obžalovaný A. B. vošiel na pozemok rodinného domu prekonaním jeho oplotenia, následne zvnútra dvora otvoril uzamknutú bránu tak, že uvoľnil železo, ktorým bola zaistená a vpustil dnu už právoplatne odsúdenú F. G., následne obaja prešli k zadnej časti domu, kde obžalovaný rozbil rukou omotanou mikinou, ktorú mu na tento účel poskytla už právoplatne odsúdená F. G., sklenú výplň o rozmeroch 70 x 50 cm na uzamknutých vchodových dverách do domu, ktoré následne odomkol z vnútornej strany tam zastrčeným kľúčom, po čom obaja vošli spoločne do chodby s kuchynkou v tomto dome, kde obžalovaný A. B. zobral z chladničky mlieko, keď poškodená A. G., narodená XX.XX.XXXX, ktorá započula rinčanie skla a zobudila sa, odomkla dvere vedúce z obývacej miestnosti do kuchynky a chodby, aby zistila, čo sa deje a keď ju uvidel obžalovaný A. B., začal ju tlačením rukou na ľavé rameno poškodenej, tlačiť naspäť smerom do obývacej miestnosti, kričiac, že sa chcú v jej dome iba vyspať, na čo poškodená začala kričať, že sú zloději a vyzývala ich, aby opustili jej dom, že tam nemajú čo robiť, pričom sa poškodenej podarilo vytlačiť obžalovaného A. B. naspäť do kuchynky, zatvoriť a zamknúť dvere na izbe a zavolať políciu, pričom obžalovaný s už právoplatne odsúdenou F. G. skúšali kľučkou na dverách, či sú zamknuté a následne zobrali mlieko a z domu a pozemku odišli, čím poškodenej A. G., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom H. E. X, H., spôsobili poškodením zámku brány škodu vo výške 70,00 €, poškodením sklenej výplne dverí škodu vo výške 30,00 € a odcudzením mlieka škodu vo výške 1,45 €.

Za to mu bol podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zák. a za nezistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Zároveň ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 5 Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu, uviedol, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou skutku kladeného obžalovanému za vinu a takisto namietal aj uložený trest v tom smere, že v jeho prípade boli splnené všetky podmienky na uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody. Pokiaľ ide o právnú kvalifikáciu, podľa ods. 2 písm. a/ § 194 Tr. zák. uviedol, že súd mal za to, že násilie obžalovaný použil vtedy, keď sa snažil zabrániť poškodenej v postupe do kuchyne tým, že ju rukou tlačil za rameno a zatláčal späť. Poškodená však vo svojej výpovedi uvádzala, že obžalovaný ju začal zatláčať späť do izby a vzápätí hneď na to samotná poškodená odtlačila poškodeného do kuchyne a zamkla za sebou dvere. Z tejto výpovede poškodenej nie je možné zistiť jej vôľu v danom okamihu. Podľa jeho názoru násilie pritom musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu napadnutého, inak nemožno hovoriť o násilí a poukázal na ustanovenie § 122 ods. 7 Tr. zák. Túto časť výpovede poškodenej považoval za zmätočnú a z hľadiska skutkového deja absolútne nevieryhodnú, keďže ak by mal obžalovaný pôsobiť fyzickou silou na telo poškodenej zatláčaním poškodenej za rameno, tak to predpokladá neustály fyzický kontakt medzi ramenom poškodenej a rukou obžalovaného. Z výpovede poškodenej však vyplynulo, že malo dôjsť aj k tomu, že sa jej podarilo odtlačiť obžalovaného do kuchyne a zavrieť za sebou dvere. Nie je preto zrejmé, z akých dôvodov uveril takejto výpovedi poškodenej súd I. stupňa. Navyše ak obžalovaný tvrdí, že medzi ním a poškodenu nedošlo k žiadnemu fyzickému kontaktu, ktorý by vyčerpал násilie ako prostriedok nátlaku na vôľu poškodenej tak, ako to má na mysli ustanovenie § 122 ods. 7 Tr. zák. Namietal tiež použitie kvalifikácie podľa ods. 3 písm. a/ § 194 Tr. zák. s poukazom na fakt, že aj keď teoreticky obžalovaný mal vedomosť o tom, že dom je obývaný, o tom, že poškodená je staršou osobou, mohol jednoznačne vedieť až potom, čo ju uvidel, avšak ani v tomto prípade nie je možné konštatovať žiadnu súvislosť medzi vekom poškodenej a spáchaním trestného činu, ktorú okolnosť si vyžaduje ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zák. Tu je potrebné, aby bol vek

poškodenej motivačným faktorom zakladajúcim rozhodnutie páchatel'a smerujúce k spáchaniu trestného činu. Nebola preukázaná ani tá skutočnosť, že obžalovaný spolu s právoplatne odsúdenou F. G. skúšal kľučku na dverách, či sú zamknuté, pretože túto skutočnosť uvádzala vo svojej výpovedi iba poškodená, pričom tak obžalovaný ako aj svedkyňa F. G. túto skutočnosť vylúčili. Úmyslom obžalovaného bol sexuálny styk s F. G. a po zistení, že v dome sa niekto skutočne zdržiava, nemal úmysel v tomto dome zotrvať, ale čím skôr chcel odísť. S poukazom na tieto skutočnosti konanie obžalovaného malo byť kvalifikované iba ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Trest, ktorý mu bol uložený, považoval za neprimerane prísny, pretože obžalovaný má všetky tresty v minulosti zahladené, má 62 rokov, riadne pracuje, žije so svojou manželkou, stará sa o ňu a o syna. Účel trestu obžalovaného v danom prípade bolo možné dosiahnuť aj uložením podmiennečného trestu za uloženia primeraných obmedzení a povinností, ktorých dodržiavanie je možné odsledovať v rámci dohľadu zo strany probačného a mediačného úradníka. U obžalovaného bola zistená závislosť od alkoholu, avšak tento trestný čin nespáchal pod vplyvom alkoholu, pretože hladina alkoholu, ktorá mu bola nameraná 0,09 g/l, nezodpovedá ani vypitiu jedného malého piva. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a obžalovanému uložil podmiennečný trest odňatia slobody a uložil dohľad probačného a mediačného úradníka.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Obžalovaný uviedol, že toto odvolanie sám nechce žiadnym spôsobom zmeniť, ani doplniť. Potvrdil, že pred vzatím do väzby býval s manželkou v rodinnom dome v C., pričom s nimi býva aj syn, ktorý trpí nejakým nervovým ochorením, pričom nevie ani čítať, ani písať a hoci má 33 rokov, od malička sa stará o neho manželka. Pripustil, že keď požije alkoholické nápoje a niekto ho urazí, tak sa stáva agresívnym a reaguje neprimerane. Na záver uviedol, že ľutuje toho, čo vykonal a poškodenej sa ospravedlnil. Navrhol, aby mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody. Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné a poukázal na to, že súd I. stupňa správne posúdil konanie obžalovaného po právnej stránke a takisto aj uložený trest považoval za primeraný.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o skutkové okolnosti a právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, tieto boli zistené správne a aj právna kvalifikácia zodpovedá protiprávnemu konaniu obžalovaného, pričom v tejto súvislosti odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na správne dôvody v rozsudku súdu I. stupňa.

Súd I. stupňa vychádzal pri ustálení viny so zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, keď podrobne poukázal na výpovede tak poškodenej, ako aj svedkyne F. G. (ktorá bola vypočutá v procesnom postavení svedkyne potom, čo výrok o vine voči nej sa stal právoplatným, keď urobila vyhlásenie o vine). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný v podstate nepopieral, že vošiel do obydľia poškodenej spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku a ani to, že v dome poškodenej zotrval a tento opustil až potom, ako ich poškodená pristihla a následne sa zamkla v obývacej izbe a volala políciu. Tvrdenie obžalovaného, že spolu s právoplatne odsúdenou F. G. vošli do domu s úmyslom v ňom prespať, mysliac si, že ide o neobývaný dom, bola vyvrátená jednak výpoveďou F. G. ako aj poškodenej A. G.. Neobstojí obrana obžalovaného, že tento dom bol neobývaný, pretože na pozemok, na ktorom dom stojí, sa dostal preskočením oplotenia a zvnútra otvoril bránu vedúcu na tento pozemok, ktorá bola riadne zaistená a vpustil na dvor F. G..

Nebola preukázaná ani jeho obrana v tom, že skúšal klopaním na okno a dvere, aby zistil, či v tomto dome niekto býva, pretože poškodená žiadne klopanie a ani búchanie nepočula. Už len tá skutočnosť, že dvere do predmetného domu boli zamknuté a obžalovaný rozbil sklenenú výplň na týchto dverách a kľúčom, ktorý bol z vnútra vo dverách, tieto otvoril, svedčia o tom, že dom bol obývaný, keďže boli dvere zamknuté a práve obžalovaný sa do tohto bytu dostal prekonaním prekážky, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu a tohto konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania a to vlámaním v zmysle § 138 písm. e/ Tr. zák., keď vznikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia, v danom prípade rozbitím skla na dverách a odomknutím si kľúčom, ktorý bol zvnútra vo dverách, teda prekonal zabezpečovaciu prekážku (§ 122 ods. 4 Tr. zák.).

Námietka obžalovaného, že nevedel, že v dome býva osoba vyššieho veku, neobstojí, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v čase, keď sa spoločne s F. G. už v dome poškodenej nachádzali a pootvárali skrinky na kuchyni ako aj chladničku, vošla do kuchyne samotná poškodená, ktorá cez kľúčovú dierku videla svietiť v kuchyni a aj sám obžalovaný uviedol, že keď ju zbadal, išlo o staršiu pani podľa jeho vyjadrenia, ktorá mohla mať okolo 80 rokov a aj napriek tomu, že táto začala na nich kričať, že sú zloději a že majú z domu odísť, obžalovaný spoločne s F. G. v tomto dome zotrvali a snažili sa presvedčať poškodenú, že tam chcú iba prespať, pričom obžalovaný použil voči poškodenej násilie tým, že ju začal zatláčať do izby, z ktorej vyšla a preto správne bolo jeho konanie kvalifikované aj podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Obžalovaný spolu s F. G. z domu odišli až potom, čo počuli, ako poškodená telefonuje na políciu, čo potvrdila svedkyňa F. G.. Na základe týchto skutočností aj odvolací súd mal za to, že vykonaným dokazovaním vina obžalovaného bola jednoznačne a nepochybne preukázaná a jeho konanie aj správne právne kvalifikované.

Obžalovanému bol súdom I. stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S takto uloženým trestom sa však odvolací súd nestotožnil, pretože podľa jeho názoru, takto uložený trest je pre obžalovaného neprimerane prísny a preto v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa.

Správne súd I. stupňa konštatoval, že obžalovaný bol síce v minulosti viackrát súdne trestaný, pričom v odpise z registra trestov má 9 záznamov, avšak vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený v roku 2017 pre prečin podvodu, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil. Obžalovaný pred spáchaním skutku riadne pracoval pre firmu svojho syna, z miesta bydliska je hodnotený takým spôsobom, že alkoholické nápoje požíva príležitostne a po ich požití sa správa agresívne, čo priznal aj sám obžalovaný. V prípade, že nepožije alkoholické nápoje, ide o bezkonfliktnú osobu. V priestupkovom registri má dva záznamy pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu z roku 2018 a 2019. Bolo zistené, že obžalovaný poškodenej nahradil škodu, ktorú spôsobil v sume 102,- eur a preto aj odvolací súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. k/ Tr. zák. Príťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák. zistené neboli.

Pri ukladaní trestu odvolací súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., pričom podľa ods. 1 citovaného ustanovenia, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 až 8 rokov. Pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ktorý je v danom prípade 1 : 0, odvolací súd ukladal obžalovanému v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v sadzbe 3 roky až 6 rokov 4 mesiace.

Podľa názoru odvolacieho súdu, uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 3 roky, bude trestom postačujúcim a primeraným na nápravu obžalovaného a to z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Bolo preukázané, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil pod vplyvom alkoholu, čo priznal sám obžalovaný. Aj zo správ o povesti vyplýva, že u obžalovaného ide o inak bezkonfliktného človeka, ktorý však po požití alkoholu sa stáva agresívnym. S poukazom na tieto skutočnosti potom odvolací súd dospel k záveru, že na eliminovanie akéhokoľvek protiprávneho konania bude potrebné na obžalovaného pri uložení výchovného trestu pôsobiť aj probačným a mediačným úradníkom, ktorý bude

vykonávať kontrolu obžalovaného po dobu troch rokov a zároveň mu uložil aj primerané obmedzenia a povinnosti spočívajúce v tom, že mu bolo zakázané požívanie alkoholických nápojov a uložená mu aj povinnosť podrobiť sa kontrole dodržiavania tohto obmedzenia, ktoré náhodne budú vykonávať príslušníci policajného zboru na požiadanie probačného a mediačného úradníka. Zároveň mu bol uložený aj zákaz navštevovať pohostinské a reštauračné zariadenia za účelom požívania alkoholických nápojov.

Podľa názoru odvolacieho súdu, takto uložený trest spolu s primeranými obmedzeniami a povinnosťami je spôsobilý splniť účel trestu v danom prípade a zabrániť obžalovanému v páchaní trestnej činnosti najmä pod vplyvom alkoholu. Z uvedených dôvodov bol preto zrušený rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a odvolací súd sám rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o ochranné opatrenie – ochranné protialkoholické liečenie ambulantné, ktoré bolo obžalovanému uložené súdom I. stupňa, toto rozhodnutím odvolacieho súdu zostalo nedotknuté a teda platí, že obžalovaný je povinný sa podrobiť tomuto protialkoholickému ambulantnému liečeniu, keďže bolo znaleckým dokazovaním zistené, že tento je od alkoholu závislý.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.